

Krisztus Anyja nem volt béranyja!

Ezt a rövid cikket 2026. augusztus 15-én írom. Ez az a nap, amelyen Krisztus Anyját, Máriát, mind a Keleten, mind a Nyugaton tisztelik. És mégis, sok ember számára, akivel találkoztam – állítólagos Szentírás-tanulmányozók számára – Krisztus Anyja gyakorlatilag nem is létezik. Túl szégyellnek ahhoz, hogy akár csak megemlítsék őt, nemhogy tiszteljék. Mintha Krisztus Anyja béranyja lenne – tudjátok, olyan nő, akit az emberek felbérelnek, hogy kihordja a gyermeküket, majd fizetnek neki, elviszik a babát, és a biológiai anyáról sehol sem esik szó. Nagyjából így bánnak Krisztus Anyjával. Lényegében nem létezik, és csak akkor említik meg, amikor le akarják alacsonyítani, és felsorolják mindazt, ami véleményük szerint nem jellemzi őt. Milyen igazságtalan ez Urunk anyjával szemben! Azzal szemben, aki nem csupán világra hozta Őt – vállalva a társadalmi kiközösítés, sőt a megkövezés kockázatát is –, hanem gyengédséggel és szeretettel nevelte fel, és egészen a végéig mellette állt. Mert, barátom, Krisztusnak nem csupán Atyja van. Van anyja is, Mária. Az, aki a Lukács 4:48-ban azt mondta, hogy minden nemzedék áldottnak fogja nevezni őt. Mikor áldottad meg utoljára Krisztus anyját, kedvesem? De te azt fogod mondani: „Kövessém a Szentírást.” És mit mond neked a Szentírás? Nem azt mondja, hogy tiszteld apádat és anyádat? És mégis elfogadod, hogy ne tiszteld Krisztus Anyját? Úgy bánsz vele, bizonyos értelemben – talán szavakkal nem ismered be, de a gyakorlatban így van –, mintha béranyja lenne? Tetszene neked, ha valaki így bánná a saját anyáddal? Ha lényegében béranyának tekintené? Gondolod, hogy Krisztusnak tetszik ez? Hogy az Ő anyját gyakorlatilag megsértik? De mivel a Szentírásról beszélsz: a Szentírás értelmezése nem vákuumban történik. A Szentlélek nem ma jelent meg. Már 2000 éve munkálkodik. Tudod, mit hittek a korai keresztények Krisztus édesanyjáról? Érdekel? Érdekelnie kellene. Mert ha azt gondolod, hogy a Szentlélek 2000 éves jelenléte után most a nulláról kezded, vigyázz, ne sértsd meg így a Szentlelket, mert a Szentlélek nem a nulláról indul. Már két évezrede munkálkodik. Mit tartottak tehát Krisztus Anyjáról a korai keresztények? Íme, mit ír erről Iréneusz – az apostolok utáni második

generáció tagja, Lugdunum (a mai Lyon) püspöke, Krisztusért vértanú, Polikárp, Szmirna püspökének tanítványa (akire a Jelenések könyve tiszteletteljes szavakkal utal), aki viszont János apostol tanítványa volt –:

„Így az Úr egyértelműen »a sajátjaihoz« jött, és fenntartotta azt a teremtetést, amelyet Ő maga tart fenn. A fán való engedelmességgel a fán elkövetett engedetlenség megváltását is véghezvitte. És azt, hogy a vétket – amelybe a szűz Évát, akit Isten már egy férfinak adott, tévesen vezettek – helyrehozták, az angyal valóban bejelentette a szűz Máriának, aki már egy férfival volt eljegyezve. Ahogyan Évát az angyal (az ördög) szavai tévútra vezették, ami miatt elfordult Istentől, amikor nem engedelmeskedett az Ő szavának, úgy hirdette meg ezt az igazságot Máriának is egy angyal a szavai által: hogy ő Istennek ad majd életet, ha engedelmeskedik az Ő szavának. És míg Éva nem engedelmeskedett Istennek, Mária meggyőződött és engedelmeskedett Istennek. Így Szűz Mária Szűz Éva közbenjárója lett. És ahogyan az emberi nemzetséget egy szűz révén a halálhoz kötötték, úgy szabadult meg egy szűz révén. Így egyensúly jött létre, hogy a Szűz Éva engedetlenségét a Szűz Mária engedelmessége semmissé tegye. Továbbá az első teremtetett bűnét az Elsőszülött segítségével engesztelték meg, a kigyó ravaszságát pedig a galamb egyszerűsége győzte le. Így szakadtak meg azok a kötelékek, amelyek a halálhoz kötöttek minket. (Irenaeus of Lyons, A hamis tudás cáfolata, V. könyv).

És ismét, egy másik könyvében ugyanez a Krisztusért szenvedő vértanú így ír:

„Ahogyan egy engedetlen szűz (Éva) miatt az ember szenvedést szenvedett, és bukása után a halálnak lett alávetve, úgy az Isten szavának engedelmes Szűz (Mária) miatt is az ember új életre születik. Az ember volt az elveszett bárány, akit az Úr eljött megkeresni a földön. Ezért öltött testet és emberi alakot attól, aki Dávidtól származott. Valóban igazságos és szükséges volt, hogy Ádám Krisztusban megújuljon, hogy a halandóságot a halhatatlanság felvegye és elnyelje, és hogy Éva Mária által megújuljon, hogy az egyik

szűz a másik szűz közbenjárója legyen, és saját szűzi engedelmességével eltörölje az első engedetlenségét.” (Iréneusz, Lyon püspöke, Az apostoli hirdetés bizonyítása, 33. fejezet)”

Tehát Krisztus Anyja a Második Éva! Ahogyan Éva a mi anyánk, úgy Krisztus Anyja is a mi anyánk. Ezt hitték a korai keresztények, nem a 4. században, hanem két generációval az apostolok után. Lássuk, milyen szépen bizonyította ezt Iréneusz. Nézzük meg a csodálatos analógiákat, amelyek ott szerepelnek. Ez járt az első keresztények fejében. Hallottál már valaha ilyesmit? Hallott már valakit a „második Éváról” beszélni? Nem, sehol sem említik őt. De hogyan is említhetnék, hiszen az emberek többsége a Szentírást vákuumban próbálja megérteni! Mintha Krisztus Egyháza – amelyről Ő azt mondta, hogy a Hádész kapui nem fognak diadalmaskodni rajta – már 2000 éve nem is létezne. De most már tudják. Ahogy ő maga is mondta:

Lukács 4:46–48

„Magasztalja lelkem az Urat, és örül szellemem Istenben, az én Megváltómban; mert kegyesen tekintett szolgája alázatosságára; íme, mostantól fogva minden nemzedék áldottnak fog nevezni engem.”

Te is azok közé tartozol, akik áldják őt, vagy csak a pálya szélén ülsz, és vársz, hátha valaki megáldja őt, hogy te aztán lenézhesd? „Mert íme, mostantól fogva minden nemzedék áldottnak fog nevezni engem” – ez azt jelenti, hogy minden nemzedék ismerni fogja és nagy tiszteletben fogja tartani őt. Így hát én itt megáldom Krisztus Anyját, a második Évát! Mert Krisztus Anyja az én anyám is! És azt mondom neked, barátom: tedd te is ugyanezt!